

Juliana van Stolbergschool (Gelselaar)

vierde veertigjarig bestaan

Revue „Uit de school geklapt” werd een succes

VEERTIG JAAR heeft de school met de Bijbel te Gelselaar, de „Juliana van Stolbergschool”, bestaan. Dit jubileum de eigenlijke oprichtingsdatum 1 October ligt al enkele maanden achter de rug werd gistermiddag In de zaal Scholten (van Ee) in Gelselaar gevierd met een receptie, terwijl oud-leerlingen en leerlingen des avonds in dezelfde zaal een revue opvoerden, getiteld „Uit de school geklapt”.

De receptie was tevens een soort reünie. Velen, onder hen oud-leerkrachten, oud-leerlingen en -bestuursleden, kwamen het bestuur hun gelukwensen aanbieden, waarbij uiteraard menige herinnering werd opgehaald. De bijeenkomst droeg een bijzonder cachet door de aanwezigheid van de eerste voorzitter van het schoolbestuur en oud-predikant der Ned. Herv. Gemeente te Gelselaar, de em.-predikant Ds H. D. J. Boissevain uit Zeist, die de stoot heeft gegeven tot de oprichting der school. Oud-hoofden waren allen aanwezig. De burgemeester van de gemeente Borculo, mr. J. P. Drost, kwam met de secretaris, de heer O. W. van Geytenbeek, en de schoolarts dokter H. Hagtingius, vergezeld van diens echtgenote, complimenteren. De verschillende hoofden, die de Juliana van Stolbergschool inde loop der jaren heeft gehad, waren met het tegenwoordige hoofd, de heer J. Bent, allen aanwezig, t.w. de 70-jarige heer A.B. Vinkenborg uit Barneveld, die de school van 1912—1929

heeft geleid, de heer J. Kooiman, thans te Hengelo (O.), en de heer J. A. van Bruggen, leraar aan de Rijkslandbouwwinterschool te Winterswijk. Ds. H. S. Wassink, Ned. Herv. predikant en voorzitter van het schoolbestuur, sprak in zijn welkomst- en openingswoord de hoop uit, dat ook inde toekomst vaneen bloeiend schoolleven kan worden gewaagd, en begroette met name Ds Boissevain en diens echtgenote, wier namen onafscheidelijk aan de school zijn verbonden, alsmede Mevr. van StralenBeek, onder de oud-leerlingen beter bekend als „juffrouw” Beek. Zij was de eerste onderwijzeres aan de school. Spr. zeide in de aanwezigheid van enkele bestuursleden, van de plaatselijke muziekvereniging „Excelsior” een bewijs te zien, dat dit jubileum niet alleen een schoolaangelegenheid is, maar iets dat heel Gelselaar betreft.

Ds. Wassink

De heer C. Stolk uit Zutfen, Rijksinspecteur van het 1.0. inde inspectie Zutfen, herinnerde aan de jaren 1912—13, op schoolgebied een heel andere tijd. Het waren de laatste jaren van de „schoolstrijd”, een naam die nu gelukkig anders aandoet. De vrijheid is verkregen, om nu ook de kinderen te onderwijzen als een vervolg van de opvoeding thuis. De wet van 1920 heeft dit mogelijk gemaakt, en spr. achtte zich gelukkig daaraan als Rijksinspecteur te hebben mogen medewerken.

„Dit kleine schooltje in Gelselaar is een bewijs, dat we leven ineen gezegend land, een land waar men elkaars opvatting respecteert, een land waar ieder zijn kinderen kan doen opvoeden zoals hij dat begeert: een land ook waar geleerd wordt: „Wij zijn kinderen van één volk”. De heer Stolk zeide ervan overtuigd te zijn, dat dit hier gebeurt inde beste betekenis van het woord. Hij besloot met het uitspreken van de hoop, dat nog vele jaren mogen volgen, waarin de school rustig voortwerkt, om de kinderen op te voeden tot goede, trouwe en hardwerkende burgers.

Geschenk van oud-leerlingen

De heer A. H. van Hasz, sprekend namens de commissie van . oud-leerlingen, bood het bestuur eveneens hartelijke gelukwensen aan. Hij herinnerde eraan, hoe de hoofden bij elkaar waren gestoken met de vraag „Wat zullen we aanbieden?” Dames brachten de uitkomst, toen zij eens rond hadden gekeken in het schoolgebouw, en toen bleek de keus niet moeilijk. Met de hulp van velen kon de school van binnen opnieuw worden geschilderd. „God heeft zijn zegen veertig jaar doen rusten op het werk van onze schoolvereniging, en daarom gaat onze dank inde eerste plaats uit aan God”, zo besloot spr. Ds. Wassink, die de sprekers afzonderlijk beantwoordde, sprak de hoop uit, dat het interieur der school lange tijd fris en verzorgd zal blijven, zoals, het zich thans voordoet. Namens het hoofdbestuur van „Christelijk Volksonderwijs” voerde de heer M.W. Bos uit Arnhem, inspecteur van het C.V.O., het woord. Hij zeide de woorden van de heer Stolk volledig te kunnen onderschrijven, en wilde hierbij de nadruk leggen op een bepaald element waaruit onze school moet leven en gelukkig ook leeft: het is een Christelijke school. Ergens staat geschreven: En zij leidden hen tot Jezus.” Dat is de voornaamste taak van het schoolpersoneel, de kinderen tot Jezus te leiden. Wat een voorrecht, maar ook wat een verantwoordelijkheid! Ik wens, dat rijke zegen ook verder op deze school mag rusten. Ds. Wassink antwoordde hierop o.a. op dat de schoolvereniging in de toekomst met de beste krachten zal proberen op de weg, die 40 jaar geleden werd ingeslagen, voort te gaan.

Ds. K. G. Kwint, Ned. Herv. predikant uit Hengelo (G.), sprekend namens de Bond van Scholen met de Bijbel in Oost-Gelderland, merkte op dat de scholen met de Bijbel een grote familie vormen. Sprekend over haar, naar wie de school is genoemd, zeide Ds. Kwint: „Zij was een moeder, die veel zorg had voor haar kinderen, vooral geestelijke zorg een moeder die zorg had, dat haar kind bij God bleef. Deze school is vooral voortgekomen uit de Gemeente Gelselaar, en de gemeente, de Kerk, is hier de moeder, die zorg had voor de kinderen. God bekwame de gemeente Gelselaar, om ook in de toekomst die zorg te betonen.

Ds Boissevain, de grijze oprichter, zeide dat inde brieven van Juliana van Stolberg het geestelijke boven alles stond. Spr. herinnerde er aan, hoe hij in zijn toespraak bij de opening van de school uitvoerig op de betekenis hiervan was ingegaan. Tot slot bood Ds Boissevain een boek over Juliana van Stolberg aan voor de schoolbibliotheek. Hij zegde tevens een portret van haar voor de school toe. De heer Bent, hoofd van de jubilerende school, wenste namens het onderwijzend personeel het bestuur geluk en bood een wissellijst voor wandplaten in de school aan. Namens de Knapen- de Kleine Meisjes vereniging offereerde hij een tweede wissellijst met plaat.

Het hoofd van de naburige „Braakschool,” de Chr. Nationale School voor Geesteren-Gelselaar, de heer P. Dillingh, wenste namens deze zusterschool geluk, Hoewel de doelstelling en de ligging van zijn school anders is, doet dit niet af aan het feit dat het bestuur van de Braak school zich verheugt in het bestaan van de school in Gelselaar. Spr. richtte voorts een persoonlijk woord tot de heer Bent.

De heer Kooiman gewaagde van de rijke zegen, door de school aan de kinderen gegeven. Namens de Chr. School te Haarlo sprak het hoofd de heer Kulsdom, en Ds Wassink bracht tot slot dank aan allen voor hun belangstelling.

Voor de revue bestond zeer veel belangstelling. De zaal was „afgeladen vol”, toen na zang van Ps 89 : 1 Ds Wassink voorging in gebed, een gedeelte uit de schrift las en een openingswoord sprak.

Namens de oud-leerlingen bood de heer Hilhorst een enveloppe aan, met als inhoud de opgave van het bedrag, dat voor het binnen schilderwerk bijeen werd gebracht. Ds Wassink maakte dadelijk het cijfer bekend: f 1004,43.

Vervolgens verscheen het muziekcorps „Excelsior” op de planken en werden als huldebetoon enkele marsen gespeeld, een attentie die door alle aanwezigen hogelijk werd gewaardeerd.

Ds F. C. Bosboom, Ned. Herv. predikant uit Weesp (Gelselaar was zijn eerste gemeente) sprak als oud-voorzitter de feestrede uit, waarin hij woorden van waardering had voor Ds Boissevain en de heer Vinkenburg, die de school in moeilijke jaren hebben opgebouwd. „God heeft het zeer wel met U gemaakt,” aldus spr., „en er is veel zegen inde Gelselaarse school opgebracht.” Het eerste hoofd, de heer Vinkenburg, haalde nog enkele herinneringen op uit de eerste moeilijke jaren, en schetste daarna de goede verstandhouding met het personeel van de O.l. school, die geleidelijk groeide. De revue was een vlot en fleurig geheel waarin een in het wit gestoken meisjeskoortje liedjes op populaire melodietjes zongen, er werden schetsjes gebracht en gedeclameerd. Groot succes had de heer Bent met de projectie van oude schoolfoto's, waaronder „Jan met de pet” grote hilariteit verwerkte. Het streekdialect werd in hoge ere gehouden, waar dit nodig was, en zodoende bestond een innig contact tussen de jeugdige toneelspelers en het publiek, dat met menig waardereud applaus zijn instemming met het gebodene betuigde.

